Acatistul Înălţării Domnului

Înălţarea Domnului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos:

https://www.academia.edu/43398347/%C3%8En%C4%83l%C5%A3area_Domnului_%C5%9Fi_M%C3%A2ntuitorului_nostru_Iisus_Hristos

https://archive.org/details/inaltarea-domnului

***

Materiale despre Înălţarea Domnului:

https://independent.academia.edu/emystea/%C3%8En%C4%83l%C5%A3area-Domnului

https://archive.org/details/@steaemy?query=%C3%8En%C4%83l%C5%A3area+Domnului+%C5%9Fi+M%C3%A2ntuitorului+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=%C3%8En%C4%83l%C5%A3area+Domnului

&&&

Înălţarea Domnului este întotdeauna în Joia săptămânii a şasea după Paşti, adică la 40 de zile după Înviere.

&&&

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

****

Acatistul Înălțării Domnului - Arhidiacon Vlad Roșu:
https://www.youtube.com/watch?v=6MlSwwnbEXE

&&&

Condacul 1

Ţie Domnului şi Împărat al cerului şi al pământului, ca unui biruitor al morţii îţi aducem cântare de laudă, că după prea luminata Înviere din morţi cu slavă la ceruri Te-ai înălţat şi cu prea cinstit Trupul Tău ai şezut de-a dreapta lui Dumnezeu, ca şi firea noastră cea căzută să o înalţi împreună cu Tine şi să ne slobozeşti de patimi din veşnica moarte. Noi, însă, prăznuind dumnezeiasca Ta Înălţare, din sufIet, împreună cu ucenicii Tăi, cântăm: ***Iisuse, cel ce Te-ai înălţat de la noi la cer, nu ne lăsa pe noi singuri!***

Icosul 1

Cetele Arhanghelilor şi ale îngerilor stând în faţa Ta, Împărate al tuturor, pe Muntele măslinilor, cu frică, Te-au văzut suindu-Te cu trupul la înălţimile cereşti şi proslăvind marea Ta iubire de oameni Ţi-au cântat:
Iisuse, Împărate al slavei, înalţă-Te, la ceruri în strigăte şi în glas de trâmbiţă;
Iisuse, Doamne al Puterilor, înalţă-Te pe Heruvimi şi zboară pe aripile vântului;
Iisuse, Dumnezeule prea veşnic, dă glasului Tău tărie şi putere, ca să cutremure tot pământul;
Iisuse, Lumina cea prea înaltă, arată-Ţi puterea Ta pe nori, şi foc din faţa Ta să se aprindă;
Iisuse, Răscumpărătorul făpturii, găteşte-Ţi în cer scaunul Tău şi împărăţia Ta să fie fără de sfârşit;
Iisuse, Făcătorul cerului şi al pământului, şezi de-a dreapta Tatălui, ca să fii Dumnezeul tuturor întru toate;
Iisuse, cel ce Te-ai înălţat de la noi la cer, nu ne lăsa pe noi singuri!

Condacul 2

Văzându-Te apostolii înviat din morţi, în timpul celor patruzeci de zile, când Te-ai arătat lor, Stăpâne Doamne, vorbindu-le despre tainele Împărăţiei lui Dumnezeu şi primind poruncă să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aştepte făgăduinţa Tatălui, până când se vor îmbrăca cu putere ce va veni de sus, petreceau împreună într-un cuget, în rugăciune, cântându-Ţi cu o singură gură şi cu o singură inimă: ***Aliluia!***

Icosul 2

Înţelesul vederii de Dumnezeu dezlegându-l Iisuse, ai dus pe ucenicii Tăi afară spre Betania şi i-ai urcat pe Muntele măslinilor, începând să-i găteşti pentru taina marii Tale Înălţări la cer zicând: ***S-a apropiat, o, prietenii Mei, timpul înălţării; mergând, deci, învăţaţi toate neamurile cuvântul pe care l-aţi auzit de la Mine, botezându-le în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh.*** Aceştia gândind încă pământeşte, Te-au întrebat: ***Doamne oare, în acest timp vei aşeza din nou***

împărăţia lui Israel? Tu însă le-ai zis lor: ***nu este în puterea voastră să socotiţi vremurile şi anii căci acestea le-a luat Dumnezeu în puterea Sa.*** Iar noi pregătindu-ne de întâmpinarea cerescului Mire cântăm:

Iisuse, Păstorul cel bun, nu Te despărţi niciodată de noi, ci să fii pururea cu noi;
Iisuse, Învăţătorul cel bun, trimite-ne nouă pe Duhul Sfânt Mângâietorul, ca să petreacă cu noi neschimbat;
Iisuse, Luminătorul nostru, luminează sufletele noastre prin Înălţarea Ta la cer;
Iisuse, Mântuitorul nostru, izbăveşte-ne pe noi, prin mijlocirea Ta, de furtuni şi de întristare;
Iisuse, Povăţuitorul nostru, îndreptează-ne cu cuvântul gurii Tale spre a-Ţi sluji Ţie;
Iisuse, Ajutătorul nostru, aminteşte-ne prin Duhul Tău cel Sfânt făgăduinţele Tale;
Iisuse, cel ce Te-ai înălţat de la noi la cer, nu ne lăsa pe noi singuri!

Condacul 3

Vrând să-i îmbraci pe apostolii Tăi cu putere de sus, Iisuse, le-ai făgăduit pe Muntele măslinilor pe Duhul Sfânt, Mângâietorul şi le-ai poruncit să fie martori în Ierusalim şi în toată Iudeea şi chiar până la marginile pământului, zicând: ***veniţi şi intraţi prin porţile Mele, pregătiţi-Mi cale Mie şi oamenilor Mei, faceţi semne întru neamuri ca toţi credincioşii să cânte cu voi:*** ***Aliluia!***

Icosul 3

Având adânc de milostivire, Preadulce Iisuse, pe ucenicii Tăi şi pe femeile ce Te urmau şi, mai ales, pe Maica ce Te-a născut, i-ai umplut de bucurii nenumărate prin Înălţarea Ta la cer, când, deja ***despărţindu-Te de dânşii, Ţi-ai întins mâinile şi i-ai binecuvântat***, zicând: ***Iată, eu sunt cu voi în toate zilele până la sfârşitul veacului***, iar ei plini de frică fiind au proslăvit înălţarea Ta, zicând:

Iisuse, Dătătorul milei, ai venit pe muntele Eleon, ca să mântuieşti neamul omenesc;
Iisuse, Înveselitorul celor necăjiţi, ai vrut să mângâi pe prietenii ce erau împreună cu Tine;
Iisuse, Nădejdea celor deznădăjduiţi, prin binecuvântarea Ta la Înălţare de întristare ne-ai păzit pe noi;
Iisuse, Limanul celor înviforaţi, prin înălţarea Ta ne-ai dăruit şi nouă cale la Tatăl ceresc;
Iisuse, Mângâietorul cel bun, Tu ai făgăduit să ne trimiţi un alt Mângâietor de la Tatăl;
Iisuse, marele Păstor, Tu ai binevoit ca turma Ta credincioasă să nu se risipească.
Iisuse, cel ce Te-ai înălţat de la noi la cer, nu ne lăsa pe noi singuri!

Condacul 4

Furtună de gânduri îndoite având s-au umplut de lacrimi, când Te-au văzut pe Tine, Hristoase, purtat pe nori şi plângând au zis: ***Cum ne laşi, Stăpâne, acum, pe noi, robii Tăi, care Te-am iubit? Încotro Te duci, Cel ce ţii toate cu mâinile? Noi, însă am lăsat toate şi Ţi-am urmat, Ţie, Dumnezeule, bucurându-ne şi având nădejde că vom fi cu Tine în veci. Nu ne lăsa pe noi singuri, după cum ne-ai făgăduit şi nu Te despărţi de noi, Păstorul nostru cel bun, ci ne trimite nouă pe Preasfântul Tău Duh, care să ne înveţe, să ne lumineze şi să sfinţească sufletele noastre, ca să-Ţi cântăm cu mulţumire: Aliluia!***

Icosul 4

Auzind suspinurile ucenicilor Tăi, Stăpâne Doamne, care se întristaseră că Te-ai despărţit de dânşii, le-ai dat binecuvântare prea desăvârşită prietenilor Tăi, zicând: ***nu plângeţi, prea iubiţii Mei, vă spun adevărul: vă este de folos să Mă duc la Tatăl Meu. Căci dacă nu Mă duc, Mângâietorul nu va veni la voi, iar dacă mă voi duce, Îl voi trimite vouă. Pentru voi M-am pogorât din cer şi pentru voi iarăşi Mă urc la cer, ca să vă gătesc vouă loc. Nu voi lăsa oile pe care le-am adunat şi nu voi uita pe cei ce i-am iubit.*** Iar ei, fiind mângâiaţi de aceste dumnezeieşti cuvinte, Ţi-au cântat cu umilinţă:

Iisuse, Preabunule, cel ce în locul întristării şi al lacrimilor ne-ai dat bucurie, nu ne lipsi pe noi de veşnica veselie în Împărăţia Ta;

Iisuse, Atotbunule, cel ce ne-ai umplut de bucurie cu Înălţarea Ta, păzeşte sufletele noastre în drumeţia pământească;

Iisuse, cel ce ne-ai adunat precum cloşca puii săi, nu ne lăsa pe noi să rătăcim pe căile acestei vieţi;

Iisuse, cel ce ne-ai legat cu legătura dragostei la Cina cea de Taină, nu ne lăsa pe noi ca satana să ne împrăştie ca pe boabele de grâu;

Iisuse, cel ce pacea Ta ne-ai lăsat-o moştenire, păzeşte-ne să petrecem întru dragostea Ta;

Iisuse, Cel ce ai gătit locaşuri multe în Rai, găteşte-ne şi nouă loc în Locaşul Tău ceresc;

Iisuse, cel ce Te-ai înălţat de la noi la cer, nu ne lăsa pe noi singuri!

Condacul 5

Un nor izvorâtor din Dumnezeu a luminat foarte Înălţarea Ta, Dătătorule de viaţă, Doamne, pe care l-au văzut ucenicii, când despărţindu-Te de dânşii, i-ai binecuvântat şi astfel cu slavă multă, purtat pe aripile Heruvimilor, ai săvârşit Înălţarea, care mai înainte era de nepătruns din pricina duhurilor răutăţii de sub ceruri şi a stăpânitorilor puterilor văzduhului. Acum însă, Tu, primit acolo, ca toată făptura văzută şi nevăzută să-Ţi cânte cântarea îngerească: ***Aliluia!***

Icosul 5

Văzând cetele Îngerilor Înălţarea Ta cu trupul la cer, Împărate al Făpturii, s-au spăimântat, zicând puterilor de sus: ***ridicaţi porţile veşnice, că vine Împăratul slavei; deschideţi-vă, ceruri şi voi, ceruri ale cerurilor, ca să primiţi pe Domnul puterilor şi vă închinaţi Lui***, zicând:

Iisuse, cel ce eşti strălucirea slavei Tatălui, luminează-ne pe noi cu lumina feţei Tale;

Iisuse, cel ce eşti strălucirea minţilor cereşti, luminează-ne pe noi în ziua cea neînserată a împărăţiei Tale;

Iisuse, cel ce ai venit cu mare slavă, înalţă-ne şi pe noi cu mintea la ceruri;

Iisuse, cel mare şi lăudat în muntele Tău cel Sfânt, vesteşte adevărul Tău peste tot pământul;

Iisuse, cel ce ai mărit până la ceruri mila Ta, arată peste tot pământul slava Ta;

Iisuse, cel ce ai şezut pe Cerul cerurilor, în veci să fie cuvântul Tău în inimile noastre;

Iisuse, cel ce Te-ai înălţat de la noi la cer, nu ne lăsa pe noi singuri!

Condacul 6

Propovăduitorii slavei dumnezeieşti, Începătorii cetelor îngereşti, Tronurile, Heruvimii cei cu ochi mulţi şi Serafimii cei cu câte şase aripi, deschizând împreună toate înălţimile cereşti, Te-au întâmpinat pe Tine, Stăpâne al tuturor, şi văzând înălţarea Ta cu trupul, unii pe alţii cu mirare au întrebat: ***Cine este Acesta, care a venit în Edom, Drept şi Puternic în lupte? Cine este Acesta, care a venit din Vosor în trup? De ce este roşie îmbrăcămintea Lui? Pentru că a fost înmuiată în sângele, Celui ce a purtat coroană de spini. Acesta este cu adevărat Împăratul slavei, Mielul lui Dumnezeu, care s-a jertfit şi a înviat pentru mântuirea lumii.*** Acum Acesta vine în trup, ca să stea de-a dreapta lui Dumnezeu. Acestuia acum să-I cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 6

Ai strălucit de slavă dumnezeiască, Iisuse, când firea omenească s-a îmbrăcat întru aceasta, cu milostivire ai înălţat-o şi împreună cu Tatăl ai aşezat-o şi ai îndumnezeit-o. Iar Cetele cereşti fără de trupuri, minunându-se, s-au spăimântat şi cuprinse de frică şi de tulburare, au prea slăvit iubirea Ta de oameni. Împreună cu acestea şi noi, pământenii, slăvind coborârea şi Înălţarea Ta la ceruri, cea pentru noi, ne rugăm, zicând:

Iisuse, fiind izvorul vieţii, prin Înălţarea Ta la cer ne-ai arătat nouă, celor de pe pământ, calea spre viaţa veşnică în Ierusalimul cel de sus;

Iisuse, fiind adânc de milostiviri, prin şederea de-a dreapta Tatălui, simţurile noastre cele trupeşti le-ai îndumnezeit;

Iisuse, cel ce ai luat pe umeri firea noastră cea pierdută, ia asupra Ta şi păcatele noastre cele grele;
Iisuse, cel ce Te-ai ridicat cu Trupul Tău la Tatăl, înalţă şi gândurile noastre ce sunt purtate către cele de jos;
Iisuse, cel ce de pe pământ Te-ai ridicat întru cele înalte şi ai şezut de-a dreapta lui Dumnezeu şi Tatăl, dă-ne şi nouă să şedem de-a dreapta Ta cu cei ce se mântuiesc;
Iisuse, cel ce din Sion ai arătat strălucirea slavei Tale, învredniceşte-ne să fim părtaşi fericirii Tale veşnice;
Iisuse, cel ce Te-ai înălţat de la noi la cer, nu ne lăsa pe noi singuri!

Condacul 7
Vrând să înalţi şi să proslăveşti firea omenească cea căzută prin Adam, ca un nou Adam, urcându-Te la înălţimile cereşti, ai pregătit scaunul Tău în veacul veacului, - ai şezut de-a dreapta lui Dumnezeu şi de sânurile Părinteşti nu Te-ai despărţit. Veniţi, dar, să ne închinăm lui Iisus cel ce a sărăcit pentru noi şi s-a suit la ceruri, să-I dăm slavă Lui şi să-I cântăm din adâncul sufletului: ***Aliluia!***

Icosul 7
Curată trăire ne-ai descoperit, Doamne, când Te-ai înălţat cu trupul la cer, ca să înnoieşti lumea cea învechită cu mulţime de păcate, arătându-ne în chip vădit, precum glăsuieşte şi dumnezeiescul Pavel, că locuirea noastră este în ceruri. Pentru aceasta să ne înstrăinăm din lumea cea deşartă, mintea la ceruri să o înălţăm şi să-ţi cântăm Ţie aşa:
Iisuse, cel ce cu Îngerii petreci în ceruri, cheamă-ne şi pe noi, să ne luptăm pentru locuinţa cerească;
Iisuse, cel ce în trup fiind, ai vieţuit cu oamenii, învaţă-ne să ne depărtăm de patimile lumeşti;
Iisuse, cel ce ai venit să cauţi oaia cea rătăcită, numără-ne şi pe noi cu turma oilor Tale nerătăcite;
Iisuse, cel ce ai venit să împreunezi firile dezbinate, uneşte cele de pe pământ cu cele cereşti;
Iisuse, cel ce ai şezut pe nor uşor, în ceruri, învredniceşte-ne, ca lăsând cele pământeşti, să privim pururea la porţile cereşti;
Iisuse, cel ce şezi întru slavă, pe tronul Dumnezeirii, dă-ne nouă, ca deschizând ochii, să pricepem din Lege minunile Tale;
Iisuse, cel ce Te-ai înălţat de la noi la cer, nu ne lăsa pe noi singuri!

Condacul 8
Străină şi minunată este învierea Ta, străină şi înfricoşată este şi Înăţarea Ta, de pe muntele cel sfânt, Dătătorule de Viaţă, Hristoase şi neînţeleasă minţii este şederea

Ta cu trupul de-a dreapta Tatălui, despre care David spunea cu duhul: ***“Zis-a Domnul, Domnului Meu, şezi de-a dreapta Mea, până ce voi pune pe vrăjmaşii Tăi aşternut picioarelor Tale”.*** Pentru aceasta toate Puterile cereşti văzând suirea Ta la ceruri, cu adevărat s-au aşezat la picioarele Tale, cântând în limbi îngereşti cântarea: ***Aliluia!***

Icosul 8

Cu totul fiind întru cele de Sus, Preadulce Iisuse, când de voie, pentru noi Te-ai înălţat cu slavă la ceruri şi ai şezut de-a dreapta lui Dumnezeu şi Tatăl şi de cele de jos nicicum nu Te-ai despărţit, pentru că ai făgăduit să fii neîncetat în Biserică şi ai spus celor ce Te iubesc: ***“Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră”.*** Această milostivă făgăduinţă pomenind-o şi păstrând-o totdeauna în inimă, îţi cântăm aşa:

Iisuse, cel ce ai primit, după Înălţarea Ta, toată puterea în cer şi pe pământ, primeşte-ne şi pe noi întru veşnica Ta moştenire;

Iisuse, cel ce ai plinit bucuria ucenicilor Tăi prin făgăduinţa Sfântului Duh, umple sufletele noastre cu venirea harului acestuia;

Iisuse, cel ce Te-ai plecat prin coborârea din ceruri, pleacă şi mândria noastră în faţa măreţiei slavei Tale;

Iisuse, cel ce ai prea mărit toată făptura prin Înălţarea Ta, prea măreşte întru cele de sus şi sufletele noastre, ca să cânte cu Îngerii Sfinţenia Ta;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, cel ce prin Cuvântul Tău ai întărit cerurile, întăreşte în inimile noastre cuvintele Tale ca să nu Îţi greşim Ţie;

Iisuse, Fiul Tatălui, cel ce ai arătat toată puterea Ta cu duhul gurii Tale, înnoieşte Duhul cel drept înlăuntrul nostru ca să nu ne pângărim;

Iisuse, cel ce Te-ai înălţat de la noi la cer, nu ne lăsa pe noi singuri!

Condacul 9

Toată firea omenească cea căzută şi stricată cu păcatele ai luat-o pe umerii Tăi, Stăpâne, Doamne, ai zidit-o din nou prin Tine şi, mai presus de orice început şi putere, ai ridicat-o astăzi şi ai dus-o la Dumnezeu şi Tatăl şi împreună cu Tine ai aşezat-o pe Tronul ceresc, pentru a o sfinţi, a o slăvi şi a o îndumnezei. Iar Puterile netrupeşti, mirându-se, au zis: ***Cine este acest bărbat prea frumos, care nu este Om, ci împreună Dumnezeu şi Om***, căruia să-I cântăm acum: ***Aliluia!***

Icosul 9

Dumnezeieştii Tăi ucenici Mântuitorule, s-au mirat de slăvită Înălţarea Ta şi privind la cer, s-au întristat văzându-Te cum Te înalţi şi doi îngeri, îmbrăcaţi în haine albe, au stat lângă ei şi le-au zis, mângâindu-i: ***“Bărbaţi galileeni, de ce staţi privind la cer? Acest Iisus, care S-a înălţat de la noi la cer, astfel va şi veni, precum L-aţi văzut mergând la cer”.*** Această vestire îngerească despre a doua Ta venire,

Doamne, auzind-o ucenicii Tăi s-au bucurat foarte şi noi, împreună cu dânşii, Îţi cântăm cu bucurie aşa:
Iisuse, cel ce Te-ai înălţat de la noi întru toată slava Ta, vino, degrabă, împreună cu sfinţii Tăi Îngeri;
Iisuse, cel ce vei veni iarăşi să faci dreapta judecată, vino cu slavă întru lumina celor sfinte ale Tale;
Iisuse, cel mare şi înfricoşător întru toate cele dimprejur, miluieşte şi apără cu blândeţe toate cele de pe pământ;
Iisuse, cel prea slăvit în Sfatul celor Sfinte ale Tale, Însuţi ne proslăveşte în Cereasca Ta Împărăţie;
Iisuse, cel ce ai străbătut cerurile cu Trupul, binevoieşte să treci şi sufletele noastre prin vămile văzduhului, ca să privim la faţa Ta;
Iisuse, cel ce Te-ai înălţat pe norii cerului, învredniceşte-ne să Te vedem, cu veselie şi cu îndrăzneală, în ziua cea de pe urmă întru slava Ta;
Iisuse, cel ce Te-ai înălţat de la noi la cer, nu ne lăsa pe noi singuri!

Condacul 10

Vrând să mântuieşti pe ucenicii Tăi care erau împreună cu Tine, Hristoase, Mântuitorule, Te-ai ridicat la ceruri ca să le pregăteşti loc, pentru că în casa Tatălui Tău multe locaşuri sunt, precum Însuţi ai spus, mergând la patimă zicând: ***"Şi dacă mă voi duce şi vă voi găti loc, iarăşi voi veni şi vă voi lua la Mine, ca să fiţi şi voi unde sunt Eu".*** Pentru aceasta ***învredniceşte-ne Doamne, ca după moartea noastră să dobândim biserica nefăcută de mână omenească şi veşnică în ceruri, nu din lemn sau din fân sau din trestie, care nu stă în faţa focului, ci din aur sau argint sau pietre preţioase, zidită pe temeiul Tău, unde Te vom slăvi şi Îţi vom cânta: Aliluia!***

Icosul 10

Împărate Preaveşnic, Iisuse Hristoase, cel ce Te-ai înălţat la ceruri cu prea curatul Tău Trup şi pe noi, pe toţi, ne-ai chemat în Patria noastră cerească izbăveşte-ne pe noi de vicleniile lumeşti şi de patimile trupeşti şi ne dăruieşte încă în zilele vieţuirii noastre în trup să ne împărtăşim cu cuget curat de viaţa cerească şi totdeauna să primim în taina dumnezeieştii Euharistii hrana cea cerească şi din inimă curată şi cu duh drept să-Ţi cântăm aşa:
Iisuse, marele Arhiereu al bunătăţilor ce vor să fie, prin Înălţarea Ta ai străbătut cerurile cu trupul şi nu ai intrat în biserică făcută de mâini omeneşti, ci chiar în cer, ca să ne aşezi pe noi în faţa lui Dumnezeu;
Iisuse, Făcătorul a toate, cort nefăcut de mână omenească ai înălţat şi ai intrat în Sfânta Sfintelor la Tatăl, cu sângele Tău, ca să ne găteşti nouă mântuire veşnică;

Iisuse, Mielul cel nevinovat şi dumnezeiesc, Tu singur Te-ai jertfit pentru păcatele lumii ca să ridici păcatele, celor mulţi, ridică la tronul dumnezeiesc şi jertfa pentru păcatele noastre;
Iisuse, slujitorul noului Legământ, cel ce singur Te-ai înălţat la Tatăl ca să deschizi drum spre Cortul ceresc, primeşte şi suspinurile pentru necurăţia noastră;
Iisuse, prea iubitul nostru Mire, cel ce ai gătit Cămară luminoasă în ceruri, găteşte-ne acolo loc, celor ce Ţie Unuia îţi slujim;
Iisuse, bunule Păstor, cel ce ai gătit turmei Tale pajişte cerească în Rai dăruieşte-ne cununi şi nouă, celor ce îţi slujim Ţie;
Iisuse, cel ce Te-ai înălţat de la noi la cer, nu ne lăsa pe noi singuri!

Condacul 11

Cântare de umilinţă aduce dumnezeieştii Tale înălţări, Cuvântule, Maica prea curată, ceea ce Te-a născut pe Tine. Căci aceasta în timpul patimilor Tale, mai mult decât toţi, ca o Maică, a suferit pentru Tine; pentru aceasta, prin proslăvirea Trupului Tău, trebuia ca Dânsa să se îndulcească de multă bucurie, şi cu această mare bucurie a coborât cu apostolii de pe muntele Eleonului şi întorcându-se toţi la Ierusalim, au intrat în foişor şi într-un cuget stăruiau în rugăciune împreună cu femeile, aşteptând pogorârea Sfântului Duh, lăudând şi binecuvântând pe Dumnezeu cu cântarea: ***Aliluia!***

Icosul 11

Lumină veşnică şi nestricată a strălucit la toată lumea de pe Muntele măslinilor, unde au stat prea curatele Tale picioare, Hristoase Mântuitorule, deoarece Te-ai înălţat cu slavă la ceruri cu Trupul, ai deschis porţile cereşti, închise prin căderea lui Adam, şi Însuţi fiind Calea, Adevărul şi Viaţa, ai deschis cale oricărui trup către locaşul Tatălui Tău Ceresc, aşa cum ai spus ucenicilor Tăi, zicând: ***“De acum veţi vedea cerurile deschise şi îngerii lui Dumnezeu urcându-se şi coborându-se peste Fiul Omului”.*** Pentru aceasta, cunoscând calea Ta, că nimeni nu ajunge la Tatăl decât numai prin Tine, îţi cântăm acestea:
Iisuse, cel ce Te-ai înălţat la Tatăl pe nori de lumină, luminează sfeşnicul cel stins al sufletelor noastre;
Iisuse, cel ce Te-ai înălţat la cele de sus întru luminile sfinţilor Tăi, aprinde în inimile noastre focul Tău cel de viaţă făcător;
Iisuse, cel ce ai strălucit, prin Înălţarea Ta întru cele de sus, mai mult decât soarele, încălzeşte cu căldura Duhului Tău răceala sufletelor noastre;
Iisuse, cel ce cu Lumină din lumina Dumnezeirii Tale ai strălucit lumii, luminează-ne cu lumina cuvintelor Tale pe noi cei ce dormim în noaptea păcatelor;
Iisuse, Soarele Dreptăţii, cel ce ai răsărit din Fecioară, dăruieşte-ne şi nouă în tot locul vestirea Ta;

Iisuse, Lumina cea neînserată, care vei veni precum fulgerul de la răsărit, nu ne arde pe noi atunci cu focul mâniei Tale;
Iisuse, cel ce Te-ai înălţat de la noi la cer, nu ne lăsa pe noi singuri!

Condacul 12
Har peste har ne-ai dăruit nouă, Preadulce Iisuse, spre desăvârşirea sfinţilor şi spre zidirea Sfintei Tale Biserici, deoarece Te-ai înălţat la ceruri cu prea curatul Tău Trup şi ai şezut de-a dreapta lui Dumnezeu şi Tatăl. Tu acum Te-ai ridicat mai presus decât cerurile, ca să plineşti toate spre desăvârşirea sfinţilor şi zidirea Bisericii Tale, pentru aceasta ai prădat iadul şi Te-ai dăruit oamenilor ca să-i dobândeşti pe toţi întru unirea credinţei şi cunoaşterea Ta, a Fiului lui Dumnezeu, ca bărbat desăvârşit şi astfel primind mântuirea să-Ţi cântăm cu mulţumire: ***Aliluia!***

Icosul 12
Cântând Înălţarea cea de voie la ceruri, ne închinăm şederii Tale Stăpâne, de-a dreapta lui Dumnezeu şi Tatălui, slăvim împărăţia Ta în cer şi pe pământ şi credem cu apostolii Tăi căci cu chipul cu care Te-ai ridicat la cer, cu acelaşi vei veni iarăşi pe nori cu slavă şi cu putere multă. Atunci nu ne ruşina pe noi cei ce credem întru Tine şi îţi cântăm:
Iisuse, cel ce împreună cu Tatăl şezi pe tronul Dumnezeirii, învredniceşte-ne şi pe noi, cu ajutorul Tău să biruim lumea şi să stăm împreună cu Tine în împărăţia Ta;
Iisuse, cel ce împreună cu Duhul Sfânt, Mângâietorul eşti închinat, nu ne lipsi pe noi de pogorârea acestuia, întru slujirea Ta, după Înălţarea Ta;
Iisuse, cel ce în ceruri eşti împreună cu Heruvimii şi Serafimii şi cu cetele Sfinţilor, dă-ne şi nouă celor ce ne rugăm Ţie, să Te simţim pe Tine;
Iisuse, cel ce ne-ai dăruit nouă Sfintele Tale Biserici, ajută-ne ca, prin şederea în Biserică, să credem că ne aflăm în ceruri;
Iisuse, cel ce pe prea curata Ta Maică, după înălţarea Ta, împreună cu apostolii, ai lăsat-o să fie rugătoare pentru întreaga lume, nu ne lăsa pe noi fără mijlocirea ei şi a Sfinţilor Tăi;
Iisuse, cel ce după Înălţarea Ta, ne-ai lăsat pe pământ Biserica, Mireasa Ta până la sfârşitul veacului, nu ne lipsi pe noi, fiii Tăi de binecuvântatele Tale daruri;
Iisuse, cel ce Te-ai înălţat de la noi la cer, nu ne lăsa pe noi singuri!

Condacul 13 (de trei ori)
O, Preadulce şi Atotbunule Iisuse, cel ce Te-ai înălţat de la noi la cer şi prin şederea de-a dreapta lui Dumnezeu şi Tatălui ai miluit şi îndumnezeit firea noastră cea căzută, caută din înălţimile cereşti la neputincioşii Tăi robi cei plecaţi spre pământ şi ne dăruieşte nouă putere să biruim toate ispitele ce vin de la trup, de la lume şi de la diavolul, ca să cugetăm la cele de sus, şi nu la cele pământeşti. Şi ne

păzeşte de toţi vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi, care se ridică împotriva noastră. Iar la sfârşitul vieţii pământeşti, înalţă sufletele noastre în locaşurile cereşti, unde împreună cu toţi Sfinţii, să cântăm: ***Aliluia!***

Apoi se zice:

Icosul 1
Cetele Arhanghelilor şi ale îngerilor stând în faţa Ta, Împărate al tuturor, pe Muntele măslinilor, cu frică, Te-au văzut suindu-Te cu trupul la înălţimile cereşti şi proslăvind marea Ta iubire de oameni Ţi-au cântat:
Iisuse, Împărate al slavei, înalţă-Te, la ceruri în strigăte şi în glas de trâmbiţă;
Iisuse, Doamne al Puterilor, înalţă-Te pe Heruvimi şi zboară pe aripile vântului;
Iisuse, Dumnezeule prea veşnic, dă glasului Tău tărie şi putere, ca să cutremure tot pământul;
Iisuse, Lumina cea prea înaltă, arată-Ţi puterea Ta pe nori, şi foc din faţa Ta să se aprindă;
Iisuse, Răscumpărătorul făpturii, găteşte-Ţi în cer scaunul Tău şi împărăţia Ta să fie fără de sfârşit;
Iisuse, Făcătorul cerului şi al pământului, şezi de-a dreapta Tatălui, ca să fii Dumnezeul tuturor întru toate;
Iisuse, cel ce Te-ai înălţat de la noi la cer, nu ne lăsa pe noi singuri!

Condacul 1
Ţie Domnului şi Împărat al cerului şi al pământului, ca unui biruitor al morţii îţi aducem cântare de laudă, că după prea luminata Înviere din morţi cu slavă la ceruri Te-ai înălţat şi cu prea cinstit Trupul Tău ai şezut de-a dreapta lui Dumnezeu, ca şi firea noastră cea căzută să o înalţi împreună cu Tine şi să ne slobozeşti de patimi din veşnica moarte. Noi, însă, prăznuind dumnezeiasca Ta Înălţare, din suflet, împreună cu ucenicii Tăi, cântăm: ***Iisuse, cel ce Te-ai înălţat de la noi la cer, nu ne lăsa pe noi singuri!***

Rugăciune

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, pogorându-Te din înălţimile cereşti pentru a noastră mântuire şi hrănindu-ne cu bucurie duhovnicească în sfintele şi prea luminoasele zile ale învierii Tale şi, iarăşi, după săvârşirea slujirii Tale pământeşti, Te-ai înălţat cu slavă de la noi la ceruri şi ai şezut de-a dreapta lui Dumnezeu şi Tatălui! În această senină şi atotluminoasă zi a dumnezeieştii Tale Înălţări la ceruri, pământul prăznuieşte şi saltă, cerul se bucură astăzi de Înălţarea Ziditorului făpturii, oamenii slavoslovesc neîncetat văzând firea noastră cea rătăcită şi căzută, pe umerii Tăi, acum, Mântuitorule, luată şi înălţată la ceruri.

Îngerii se veselesc zicând: Cine este acesta, care a venit cu slavă puternic în lupte şi tare în războaie? Acesta este cu adevărat Împăratul Slavei!

Învredniceşte-ne şi pe noi, neputincioşii, care gândim încă la cele pământeşti şi săvârşim neîncetat cele plăcute trupului, să cugetăm la înfricoşătoarea Ta înălţare la cer, grijile cele trupeşti şi cele lumeşti să le lepădăm şi împreună cu apostolii Tăi să privim acum la cer şi, cu toată inima şi cu tot cugetul nostru, să ne amintim că acolo sus, în ceruri, este sălaşul nostru, iar aici pe pământ suntem doar străini şi călători, plecaţi din casa părintească în ţara îndepărtată a păcatului.

Pentru aceasta Te rugăm cu osârdie Doamne, ca prin prea slăvită înălţarea Ta, să însufleţeşti conştiinţa noastră, să ne scoţi din robia acestui trup şi a acestei lumi păcătoase şi să ne învredniceşti să cugetăm la cele înalte, nu la cele pământeşti; că nu se cuvine să ne fie nouă pe plac, ci Ţie, Domnului şi Dumnezeului nostru, să-Ţi slujim şi să lucrăm, până când dezlegându-ne de legăturile trupului şi trecând vămile văzduhului, să dobândim cereştile Tale locaşuri, unde stând de-a dreapta slavei Tale, împreună cu Arhanghelii şi Îngerii şi cu toţi Sfinţii, vom proslăvi Prea-

sfânt Numele Tău, împreună cu Părintele Tău Cel fără de început şi cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă Făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sinaxar în joia Înălţării

Stih: Tu, Cuvinte, de-a dreapta Părintelui şezând,
Ucenicilor adeverirea credinţei eşti arătând.

Tot în această zi în Joia a şasea după Paşti, prăznuim înălţarea Domnului Dumnezeu şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos. De vreme ce petrecând cu ucenicii, mai-nainte de patimă, le-a făgăduit venirea Duhului celui PreaSfânt, spunându-le: ***De folos lucru este să mă duc Eu, că de nu mă voi duce Eu, Mângâietorul nu va veni.*** Şi iarăşi: ***Când va veni Acela, vă va învăţa pe voi tot adevărul.***

Şi după învierea din morţi arătându-Se lor, patruzeci de zile, nu împreună, ci deosebi petrecând, a mâncat cu dânşii şi a băut, arătându-le mai dovedit învierea.

Mai pe urmă multe pentru împărăţia lui Dumnezeu făgăduindu-le, le-a poruncit să nu se depărteze de la Ierusalim, ci acolo să petreacă aşteptând venirea Prea Sfântului Duh şi cu Acela să se boteze. Pentru că cu apă numai odată a fost botezul mai-nainte, de la Ioan Botezătorul Domnului. Şi le-a poruncit să petreacă în Ierusalim, ca să se propovăduiască întâi acolo Evanghelia ca nu cumva lesne să se defaime depărtându-se în locuri străine. Afară de aceasta datori erau să se gătească de acolo ca nişte ostaşi cu armele Duhului şi aşa să meargă la război asupra vrăjmaşilor lui Hristos.

Fiindcă sosise vremea înălţării, i-a suit pe dânşii în Muntele Măslinilor, care se cheamă aşa, fiindcă mulţi măslini erau sădiţi într-însul. Şi le-a spus lor şi de propovăduirea cea mai de pe urmă, încă şi de împărăţia Lui cea neajunsă, cea din veacul viitor, pentru că vedea că vrea să-L întrebe pe El, fiind acolo şi prea curata Maica Lui.

Şi le-a pus lor îngeri înainte ca să le arate înălţarea la cer. Şi privind ei, S-a înălţat din mijlocul lor, ridicându-L un nor şi aşa trimiţând îngeri înainte, poruncea unul altuia, să ridice porţile cereşti, până S-a suit şi a şezut de-a dreapta Tatălui şi a îndumnezeit trupul, prin care noi ne-am împăcat, stricându-se vrajba cea de demult.

Însă îngerii în chip de bărbaţi au stătut înaintea apostolilor, zicând: Bărbaţi galileeni, ce staţi de vă miraţi uitându-vă la cer ? Acesta, pe carele vedeţi cu trup, adică pe Iisus Dumnezeu, Acesta iarăşi va veni în vederea tuturor cu trupul, însă nu ca întâi, ca un sărac şi cu tăcere, ci cu slavă mare, precum Îl vedeţi acum de îngeri petrecându-Se.

Atunci apostolii părăsind a se uita, s-au întors din Muntele Măslinilor, care este aproape de Ierusalim ca la două mii patruzeci de paşi, sau ca o cale de Sâmbătă.

Se zice aşa pentru că Moise lege a pus, ca atâţia paşi să umble Sâmbăta. Pentru că şi Cortul Mărturiei, atâţia paşi era departe de tabăra iudaică. Numai atâta puteau să meargă Sâmbăta să se închine acolo, iar să nu facă călătorie mai multă. Pentru aceea şi calea Sâmbetei s-a chemat. De aici se pare unora, că şi înălţarea lui Hristos a fost Sâmbătă, dar cu greşeală.

Întorcându-se apostolii s-au suit în foişor întru care se adunau ei cu mironosiţele femei şi cu Maica Cuvântului, petrecând în post şi rugăciune, aşteptând pogorârea Duhului Sfânt precum era făgăduinţa.

Cel ce Te-ai înălţat întru slavă, Hristoase Dumnezeule, miluieşte-ne pe noi, acum şi pururea şi în vecii vecilor: Amin.